

รักของคนไม่เอาโลก

กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น เจียงหน

เนื้อหาในนิยายเรื่องนี้เป็นลิขสิทธิ์ของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว

สงวนลิขสิทธิ์ © 2563

~*~

พิสูจน์อักษร : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

ออกแบบปก : กระรอกน้อย's mom

รูปเล่มอีบุ๊ก : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อีเมล : d_a_emon@yahoo.com

บทที่ 1

แสงแดดแผดกล้า~~

วันนี้เป็นวันเปิดเทอมวันแรก...

ฉันชื่อ แอน ค่ะ

เพิ่งขึ้น ม.4 สด ๆ ร้อน ๆ เลย ^o^

ฉันเรียนอยู่แผนการเรียนศิลป์-ฝรั่งเศสค่ะ ฉันเป็นเด็กเก๋
ของที่นี่จึงไม่ตื่นเต้นเท่าไรแบบว่า... หมายถึงตื่นสถานที่นะ หาก
แต่...!

ฉันตื่นเต้นนิดหน่อยที่จะได้เจอเพื่อนร่วมห้องใหม่ o_o
เพราะว่าพออยู่ ม.4 เราก็ต้องคละห้องใหม่ใช่ไหมละคะ เราคง
ไม่ได้อยู่ห้องเดียวกับเพื่อนที่เคยอยู่ ม.3 ด้วยกันแล้ว (หรือถ้าได้
อยู่ก็จำนวนน้อย~)

มีเพื่อนจาก ม.3 ห้องเดียวกันกับฉันที่มาอยู่ห้อง ม.4/9
ด้วยกันคือ ยัยหวาย คนเดียวเองค่ะ -3-

สงสัยแผนการเรียนนี้จะไม่เป็นที่นิยมสำหรับห้องฉันหรือ
อย่างไรกันนะ o_o?

รักของคนไม่เอาโลก | กระจอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อา--ช่างมันเถอะค่ะ เพราะน้ำมันไม่สำคัญ

ฉันเข้ามาในห้อง แล้วเลือกนั่งกับหวายแบบไม่ต้องคิด (แน่ล่ะมีกันสองคน --) แต่แล้วสายตาของฉันก็กวาดมองไปที่ข้างหลังห้อง... ฉันได้พบเด็กผู้ชายคนหนึ่ง

‘หน้าไม่คุ้นเลย?’

ฉันคิด

เดาว่าเขาต้องเป็นเด็กใหม่แน่ ๆ เพราะไม่เคยคุ้นหน้าตาจากคนที่เคยเห็นหน้ากันมาสามปี

นายคนนี้นั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนโต๊ะหลังสุดที่มุมติดหน้าต่างจะเป็นโต๊ะคู่ แต่ว่านั่งคนเดียว

ดูเขาเป็นคนเก็บตัวมากเลย เพราะไม่สนทนากับใคร ได้แต่ขีดเขียนอะไรไปมา... ++

ซึ่งฉันมองเห็นได้จากในกระดาษ (สายตายาวมาก~ ฮ่า ฮ่า ฮ่า) ว่าเขากำลังวาดรูปค่ะ แต่ว่าวาดรูปอะไรนั้นฉันก็ไม่รู้ เพราะคงไม่สามารถขนาดนั้น... ะนะ

ฉันดูชื่อที่ติดอยู่บนหน้าอกเขา... บนอกเสื้อ... พยายาม
ฟังแล้วฟังอีกแต่มันก็นะ - -*

ดูเหมือนฉันจะไม่ต้องใช้ความพยายามมากอีกต่อไป
เพราะเมื่อหลังเข้าแถวหน้าเสาธงขึ้นมาแล้ว อาจารย์ประจำชั้น
คนใหม่ของพวกเราที่ขานชื่อกันเป็นรายบุคคลคะ เป็นการแนะนำ
ตัวกันกลาง ๆ เพราะอาจารย์บอกว่าให้บอกชื่อโรงเรียนเดิมที่จบ
มาด้วย

“เอกภพ”

หมอนั้นพูดขึ้น เขาใช้มือดันแว่นอย่างผู้ทรงภูมิ ฉัน
สาบานได้ว่าฉันเห็นพวกตัวละครหนุ่มแว่นเนิร์ด ๆ ในอนิเมะจาก
ตัวของเขาคะ

ประมาณว่าออราเปล่งออกมาเลยฮ่า ๆ ^O^ (ดูฉันจะซี
มโนได้อีกอะเนอะ)

‘เอกภพ อิม~ ชื่อเท่’

ฉันคิด

ชื่อของเขาชวนให้นึกถึงจักรวาลเอกภพอันกว้างใหญ่ที่พวกเรามนุษย์โลกอาศัยอยู่เลยค่า~ ซึ่งฉันคิดว่ามันค่อนข้างเข้ากับบุคลิกของนายคนนี้นะเอาจริง ^x^

นายเอกภพมาจากโรงเรียนอื่นค่ะ เขาบอกว่าเป็นนักเรียนใหม่มาจากโรงเรียน T ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ โรงเรียนของฉันนั่นเอง รู้จักกันดีอยู่แล้ว

อาจารย์เรียกมาจนถึงชื่อยัยหวาย และตามมาด้วยชื่อฉัน

“ชื่อ แอริณ มาจากโรงเรียนเดิมตอน ม.3 ค่ะ”

ฉันพูด ๆ ไป เฉกเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่น ๆ ส่วนใหญ่ของห้อง ม.4/9 แห่งนี้

...ที่จริงนักเรียนใหม่นั้นจะมีไม่กี่คนหรอกค่ะ แต่คนที่ดูเด่น ๆ ก็คือนายเอกภพนั่นแหละเพราะหมอนี่ดูมีดีหม่นจริง ๆ นะ

วันแรกของการเปิดเรียนผ่านไปแบบไม่มีอะไรมากเท่าไรค่ะ

รักของคนไม่เอาโลก | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อาจารย์ก็ยังไม่ได้ออนอะไรเต็มเม็ดเต็มหน่วยมาก ก็แค่แนะนำวิชาเรียน การเก็บคะแนน จุดประสงค์การเรียนรู้อะไร อย่างเนี้ย ส่วนใหญ่ของจริงมันจะเริ่มหลังจากสัปดาห์เปิดเทอม วันแรกแล้วละคะ ยกเว้นก็แต่วิชาที่เข้มข้นมาก ๆ เช่น...

ตุ๊งตุ๊ง ตุ๊งตุ๊ง~

เสียงออกดั่งขึ้นเมื่อถึงเวลาเข้าเรียนหลังจากพักกลางวัน
คะ

ฉันเดินเอื่อย ๆ ปีนบันไดอาคารหนึ่งพลางหอบแฮก ๆ เหมือนหมา (?) วิชาที่จะเรียนต่อไปคือวิชาคณิตศาสตร์คะ ... อะนะเข้มข้นได้ใจ ดูจากชื่อคนสอนแล้ว

“หยีย~ อรชุนก็มาวะ”

อรชุน คือ อาจารย์อรชุน คะ แต่ย่อห่วยเรียกชื่อห้วน ๆ ซะเป็นเพื่อนเลย อาจารย์ท่านนี้ขึ้นชื่อเรื่องการสอนคณิตศาสตร์สุดโหดคะ ทุกคนที่เคยเรียน ม.3 ที่โรงเรียนนี้ต่างรู้จักดีศัพท์ของแกดี งานเยอะได้โล้ วันไหนไม่มีการบ้านไม่มีจ้า~ (ยิ้ม ^^)

รักของคนไม่เอาโลก | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อาจารย์อรชุนเป็นอาจารย์ผู้หญิงผมยาวสวมแว่น
ทำทางทรงภูมิมากคะ แบบว่าอาจารย์คณิตศาสตร์ในตำนานเลย
ทีเดียว ก้ากก

เข้าไปนั่น ที่จริงมันไม่เข้าหรอกนะคะ เครียดจะตายอ๊ะ !

T[]T

กว่าฉันจะปีนบันไดขึ้นมาถึงชั้นสี่กับยัยหวายก็ปาเข้าไป
โน่น ตุงตุง ตึงตึง เป็นรอบที่สอง

ฉันรีบใส่สปีดเกียร์หมา เพื่อที่จะต้องไปถึงห้องปฏิบัติการ
วิชาคณิตศาสตร์ก่อนอาจารย์อรชุนให้จงได้ มิฉะนั้นเธอจะถูกด่า
แบบเรียกชื่อ-นามสกุลออกไมค์นะจ๊ะ ^^+

รู้ถึงไหนอายุถึงนั้นเลยนะเออ ฉันเคยเห็นรุ่นพี่ ม.4 โดน
มาแล้วสมัยฉันยังอยู่ ม.3 แล้วบังเอิญไปเดินผ่าน เหอะ (_ _ *)

“แฮก ๆ ๆ”

ฉันกับยัยหวายวางกระเป๋าแล้วนั่งลงบนเก้าอี้ไม่ได้สำเร็จ
ก่อนอาจารย์สุดโหดจะมา

เหงื่อกาฬงั้ไหลท่วมเลยคะ ทุกคนในห้องมากันหมดแล้ว
ยกเว้นก็แต่พวกฉันสองคน

คือจริง ๆ เตรียมใจไว้แล้วนะว่าเรียนกับอาจารย์ท่านนี้
ชีวิตคงไม่มีเวลาว่าง

ฉันมองไปรอบ ๆ คนอื่น ๆ ดูยังชิลอยู่คะ กลุ่มหัวหน้ายัง
เปิด MV อะไรดูกันในมือถืออยู่เลยจ้า...

ส่วนอีกมุมหนึ่งนั้น~

เฮีย โคตรอินดี !

ขออภัยที่หยาบคายนะคะทุกคน แต่นายคนชื่อเอกภพ
นั่นก็อินดี่มากจริงอะไรจริง เพราะนายนั้นนั่งคนเดียวที่มุมสุดหลัง
ห้อง และเอาแต่ก้มหน้าขีดเขียนอะไรในกระดาษเอสี่ตามเดิม
อย่างซุ่มซ่ามแรกที่ฉันเห็นปะเลย

คือโต๊ะมันต้องนั่งเป็นกลุ่มสี่คนนะ แล้วนี่... เออ แต่ฉัน
กับยัยหวานก็นั่งกันสองคนวะคะ ภาระหนึ่งไม่มีใครคบ (และไม่สน
คบใคร ฮ่า ๆ)

รักของคนไม่เอาโลก | กระจอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อาจารย์อรชุนเข้ามาในห้องและสิ่งแรกที่อาจารย์พูดออก
ไมค์เลยคือ

“เธอที่นั่งริมสุดหลังห้องชื่ออะไร ^^+”

สีหน้าอาจารย์ยิ้มแต่ฉันเห็นรังสีซิ่ง ๆ ออกมาจาก
แว่นตากรอบรีของอาจารย์

“เอกภพครับ”

หมอนั้นตอบเรียบ ๆ ไปอีก ยกมือขึ้นดันแว่น

“อ้อ เอกภพ มานีตี มานั่งข้างหน้ากับสองสาวตรงนี้”

“เอ่ ???”

ฉันและหว้ายร้องขึ้นพร้อมกัน เพราะนิ้วมือเรียวยาวของ
อาจารย์ชี้มาที่โต๊ะของเราค่ะ

และนั่น... ตามคำสั่งอาจารย์อะเนอะ จะปฏิเสธได้ไงละ
นายเอกภพลุกขึ้นแล้วเขาก็ลากกระเป๋านักเรียนแบบสะพายข้าง
มาวางลงบนเก้าอี้ข้างฉันค่ะ

เป็นอันว่าโต๊ะนี้มีสองสาวและหนึ่งหนุ่ม

รักของคนไม่เอาโลก | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

วิวดีจริง ๆ~ ช้างประตู่ชะด้วย ลมจี่พัดฉิว ๆๆ เหอะ ๆ

อาจารย์เริ่มสอนเลยคะ พร้อมสั่งการบ้าน

ระหว่างที่อาจารย์หันหลังเข้ากระดานไป หวายก็เริ่มชวน

เอกภาพคุยคะ

“หวัดดีนาย” หวายพูด “ชื่อเล่นชื่อไร”

“เอก”

ตอบง่าย ๆ

“อ้อ เอก ฉันชื่อหวาย นี่ชื่อแอนนะ”

หวายแนะนำตัวแทนฉันเสร็จสรรพ ู้งานไป! =[]=

เอกเหลือบสายตามองฉัน

“ว...หวัดดีนะ ^^”

ฉันยิ้ม ๆ ไป ที่จริงฉันนะไม่ใช่คนสนิทกับคนเก่งขนาดนั้น

“อืม -_-”